

[Tinning]

bare gentage det et andet sted og så håbe, den går dér, indtil man en dag rammer et sted, hvor der ikke sidder nogen, der protesterer – f.eks. et sted, hvor der kun er venstrefolk.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beklager, at jeg glemte at svare; det var sandelig ikke af ond vilje, det var af glemsomhed. Ligesom et følelsesladet svar kan være udtryk for en form for menneskelighed, kan glemsomhed også være det.

Jeg har for ganske nylig set i en udtalelse, at jeg ville gøre RUC til en handelshøjskole. Jeg tror, det var fra en gruppe af lærere ved en eller anden institution, for samtlige disse institutioner har jo modtaget henvendelser fra RUC om, at de skulle lave protestskrivelser, og man har tilbudt, at RUCs rejsehold kunne komme og informere om sagen, ganske som man sender pressemeddelelser til pressen daglig og ringer op og spørger, om man nu har fået dem osv. I den forbindelse har jeg altså i flere af disse skrivelser, som jeg har modtaget, set formuleringen, at jeg vil gøre RUC til en handelshøjskole. Nogle siger det endda endnu værre, at jeg vil gøre RUC til en handelsskole. Nu kan man sige: ja men det har man da lov at sige. Undskyld mig, men det lyste altså langt væk, at det fandt man var en devaluering. Det, det drejer sig om, er, at der skulle nogle ganske få lærere i disse fag derud. Det er jo ganske få lærere, det drejer sig om. Derfor synes jeg, det er helt urimeligt, når man siger, at jeg vil gøre RUC til en handelsskole og derved implicerer, at jeg ikke har sans for de humanistiske fag osv.

Hvad det andet angår, med de tekniske fag, så har jeg altså i en måneds tid haft ordet »teknosvin« på døren, og det er i øvrigt også blevet sagt i telefonopringninger af folk, der ikke vil præsentere sig selv. Jeg tror, det var det, jeg citerede. Det var sandelig ikke mig, der brugte ordet svin. Deri ligger, at man altså siger, at det dér med teknik og datalogi er noget forfærdelig noget. Sådan har jeg stærkt følt det, og jeg tror også, de fleste andre vil føle det sådan. Det var altså forklaringen på min udtalelse om, at der åbenbart er nogen, der føler, at RUC bliver mindre fin ved, at nogle fag må give plads for bl.a. datalogi og erhvervsøkonomiske fag.

Så vil jeg gerne sige vedrørende dette had, som nogen har sagt jeg har, at det er meget forkert. Jeg vil gøre opmærksom på, at vi er fire regeringspartier, som i årevis har haft det synspunkt, at landet kunne undvære Roskilde universitetscenter, og det havde vi egentlig ganske gode grunde til. Nu har vi så en regering af disse partier, som ikke bare accepterer, at centeret er der, men også har accepteret i det oprindelige oplæg de rammer, der var lagt. Der var ikke tale om nogen nedskæring, der var ikke tale om nettoafskedigelser overhovedet; nogle skulle forlade det, men andre skulle komme til. Derfor synes jeg egentlig, at regeringen er kommet et ganske langt skridt i retning af at kunne skabe fred omkring Roskilde universitetscenter for evig tid.

Det første møde, jeg havde med Roskilde universitetscenters ledelse – det var en deputation på 6-7 mennesker – forløb særdeles fredeligt og godt, men derefter startede en månedlang kampagne, som man må forstå vel var naturlig, men ikke var morsom hele vejen igennem, for den har ikke set sidestykke i Danmarkshistorien.

Jeg beklager, at fru Sonja Mikkelsen overhovedet ikke fandt anledning til at tage afstand fra nogle af de metoder, der var brugt. Jeg kunne fortælle meget længe om dem, for det er mest mig, der kender til dem. Fru Sonja Mikkelsen kender dem vel ikke, og fordi socialdemokratiet så hurtigt allierede sig med RUCs ledelse, slap det for kampagnen. Den væltede til gengæld ind hos mig. Det kan jeg garantere for, og især har disse anklager om, at jeg skulle være antihumanist osv., faktisk irriteret mig kraftigt, så hvorfor skulle jeg ikke svare ved denne lejlighed og svare, som jeg mener man bør svare, hvis man er et rigtigt menneske, nemlig i overensstemmelse med det, man føler. Jeg har været irriteret over disse angreb, men der er ikke tale om, at jeg hader RUC på nogen som helst måde. Tænk dog på, hvad mit oplæg gik ud på! Det lignede i øvrigt til forveksling – undskyld – den ene model, der blev lagt frem af socialdemokratiet for et år siden. Den blev aldrig taget af bordet, og der blev forhandlet om den. Lad os ikke skændes om dette, men den lignede den ene model, som aldrig blev taget af bordet. Jeg indrømmer, at jeg valgte den model. Det er mit ansvar, og min forgænger havde ikke nået at vælge den, men